

vocația de nepereche

Ursu Marian Florentin

îmi plăceau rutina, banalitatea,
tu îmi testai puterea mea de abstracție
căutând semne zodiacale
din celălalt capăt al nopții

timpul nisipos încetinea clipa
plictisită de efemer
nici când ninge nu cădeam de acord
din ce parte va lovi mâine fatalitatea
în visurile noastre,

te sprijineai de umărul meu
căutând o pată de culoare
în peisajul cenușiu al irișilor
și al existenței

partea ta a patului
se distanța inexplicabil
într-o alunecare de întuneric
și fiecare scârțâit de ușă
anunța iminent
inexorabila înstrăinare

eu priveam depărtarea ca
pe un joc de cuvinte încrucișate
din care lipsea întotdeauna
definiția unei enigme
care să închidă perfect
pătratul pereților
între care noi ne mai încercam
vocația de nepereche